

Ctirad reorganizuje vesmír (a kartotéku)

Lumírův další den začal s pocitem neurčitého, ale neodvratného nebezpečí. Nebyla to bolest ani hlad ani běžná únava. Spíš to bylo to zvláštní napětí ve vzduchu, které se objeví těsně předtím, než se stane něco velkého a nečekaného – třeba když vám do obýváku vletí roj včel, slepice, nebo když se odkudsi ozve bratranec.

Z koupelny se linulo jakési pískání – nepravidelné, neme-lodické, a hlavně velmi hlasité. Nepřipomínalo písničku, spíš něco mezi zvukem praskající žárovky a melodií ze staré herní konzole. Ctirad.

Týna už dávno odletěla přinášet pohodu na palubě letadel, a tak si Lumír statečně natáhl kalhoty i tričko a odebral se do kuchyně. Tam ho čekala scéna jak z velmi podivného snu: nezapnutá konvice s trčící lžičkou, hrnek plný rýže, miska obsahující želatinovou hmotu nejasného původu a sklenice s tekutinou, která barvou až podezřele připomínala moč.

„Dobré ráno, bratranče!“ zvolal Ctirad z koupelny a vyšel ven zabalený do reklamní osušky se sloganem: „Zdravotní pojišťovna Zbraslav – Kryjeme vás ze všech stran.“

